

TITLUL I
PROTECȚIA MINORILOR ÎN MEDIUL ONLINE

Secțiunea 1

**Consolidarea competențelor Autorității de reglementare în
domeniul comunicațiilor audiovizuale și digitale în ceea ce
privește protecția a minorilor în mediul online**

Articolul 1

Articolul 10 din Legea nr. 2004-575 din 21 iunie 2004 privind încrederea în economia digitală se înlocuiește cu următoarele dispoziții:

„ *Articolul 10.* - (I) Autoritatea de reglementare în domeniul comunicațiilor audiovizuale și digitale se asigură că conținutul pornografic pus la dispoziția publicului prin intermediul unui serviciu de comunicații online nu poate fi accesibil minorilor.

În acest scop, după consultarea autorității franceze pentru protecția datelor, aceasta întocmește un registru general care stabilește cerințele tehnice pe care trebuie să le îndeplinească sistemele de verificare a vârstei instituite pentru accesul la serviciile de comunicații publice online care pun la dispoziția publicului conținut pornografic, în ceea ce privește fiabilitatea controlului vârstei utilizatorilor și respectarea vieții private a acestora.

(II) Autoritatea de reglementare în domeniul comunicațiilor audiovizuale și digitale poate notifica o persoană a cărei activitate este de a publica un serviciu de comunicare publică online care să permită accesul la conținut pornografic să se conformeze, în termen de o lună, registrului menționat la al doilea paragraf de la alineatul (I). Aceasta publică anunțurile respective.

În cazul în care persoana nu respectă notificarea privind expirarea acestui termen, Autoritatea de reglementare în domeniul comunicațiilor audiovizuale și digitale poate, în condițiile prevăzute la articolul 42-7 din Legea nr. 86-1067 din 30 septembrie 1986 privind libertatea de comunicare, să impună o sancțiune pecuniară.

Cuantumul sancțiunii ia în considerare natura, gravitatea și durata încălcării, precum și, dacă este cazul, avantajele derivate din respectiva încălcare și încălcările comise anterior. Sancțiunea astfel aplicată nu poate depăși 75 000 EUR sau 1 % din cifra de afaceri la nivel mondial, excluzând impozitele din exercițiul financiar precedent, reținându-se valoarea cea mai mare. Această valoare maximă se majorează la 150 000 EUR sau 2 % din cifra de afaceri la nivel mondial, fără taxe, în cazul în care încălcarea se repetă în termen de cinci ani de la data la care prima decizie de sancționare a devenit definitivă.

Sancțiunile financiare sunt recuperate în același mod ca și datoriile statului, altele decât impozitele și taxele.”

Articolul 2

Articolul 23 din Legea nr. 2020-936 din 30 iulie 2020 privind protecția victimelor violenței domestice se înlocuiește cu următoarele dispoziții:

„*Articolul 23* (I) Atunci când constată că o persoană a cărei activitate este de a publica un serviciu public de comunicare online permite minorilor să aibă acces la conținut pornografic cu încălcarea articolului 227-24 din Codul penal, președintele Autorității de reglementare în domeniul comunicațiilor audiovizuale și digitale notifică această persoană printr-o scrisoare motivată de observații, transmisă prin orice mijloace adecvate pentru stabilirea datei primirii acestuia. Destinatarul acestei scrisori de observații are la dispoziție 15 zile pentru a-și prezenta observațiile.

La expirarea acestui termen și atunci când consideră că faptele descrise la paragraful precedent sunt caracterizate, președintele Autorității de reglementare în domeniul comunicațiilor audiovizuale și digitale poate, printr-o decizie motivată, să notifice persoanei în cauză să ia orice măsură pentru a împiedica minorii să acceseze conținutul incriminat. Această injuncțiune este însoțită de o perioadă de executare care nu poate fi mai mică de 15 zile. În același timp, aceasta este adusă la cunoștința furnizorilor de servicii de acces la internet în sensul articolului 6 alineatul (I) punctul 1 din Legea nr. 2004-575 din 21 iunie 2004 privind încrederea în economia digitală.

(II) În caz de neexecutare a injuncțiunii prevăzute la alineatul (I) de la prezentul articol, Autoritatea de reglementare în domeniul comunicațiilor audiovizuale și digitale poate notifica furnizorilor de servicii de acces la internet, prin orice mijloace adecvate pentru a stabili data primirii, adresele de e-mail ale serviciilor de comunicații publice online care au făcut obiectul procedurii descrise la alineatul (I) precum și acele servicii care includ același conținut, integral sau substanțial și care au aceleași mijloace de acces. Aceste persoane trebuie să împiedice accesul la aceste adrese în termen de 48 de ore. Cu toate acestea, în absența punerii la dispoziție de către persoana care publică serviciul de comunicații publice online a informațiilor menționate la articolul 1-1 din Legea din 21 iunie 2004 menționată mai sus, Autoritatea de reglementare în domeniul comunicațiilor audiovizuale și digitale poate efectua notificarea prevăzută la prezentul alineat (II) fără a fi pus în aplicare procedura prevăzută la alineatul (I).

Autoritatea de reglementare în domeniul comunicațiilor audiovizuale și digitale poate, de asemenea, să notifice adresele de e-mail ale acestor servicii de comunicații publice online, precum și pe cele ale serviciilor care includ același conținut, integral sau substanțial și care au aceleași mijloace de acces, către motoarele de căutare sau listele de abonați, care au un termen de cinci zile pentru a întrerupe corelarea cu serviciul de comunicații publice online.

Măsurile prevăzute în prezentul alineat (II) sunt stabilite pentru o perioadă maximă de 24 de luni. Necesitatea acestora este reevaluată, fie din oficiu, fie la cerere, cel puțin o dată la 12 luni. În cazul în care faptele menționate la alineatul (I) primul paragraf nu mai sunt constituite, Autoritatea de reglementare în domeniul comunicațiilor audiovizuale și digitale notifică imediat destinatarilor notificările prevăzute la prezentul alineat (II) cu privire la ridicarea acestor măsuri.

Autoritatea de reglementare în domeniul comunicațiilor audiovizuale și digitale publică în fiecare an un raport de activitate privind condițiile de exercitare și rezultatele activității sale, care precizează în special numărul de decizii de încetare și acțiunile ulterioare, precum și numărul de adrese de e-mail care au făcut obiectul unei măsuri de blocare a accesului sau de eliminare de pe listă. Acest raport se prezintă guvernului și Parlamentului.

(III) Fără a aduce atingere articolelor L. 521-1 și L. 521-2 din Codul justiției administrative, persoanele menționate la alineatele (I) și (II) pot solicita președintelui Tribunalului Administrativ sau magistratului delegat de acesta din urmă anularea măsurilor menționate la alineatele (I) și (II) de la prezentul articol în termen de cinci zile de la primirea acestora.

Legalitatea notificării se decide în termen de o lună de la sesizare. Audierea este publică. Aceasta are loc fără concluzii din partea raportorului public.

Împotriva hotărârilor pronunțate în temeiul celor două paragrafe precedente se pot introduce căi de atac în termen de 10 zile de la notificarea acestora. În acest caz, jurisdicția de apel se pronunță în termen de trei luni de la sesizarea sa.

(IV) Pentru orice nerespectare a obligațiilor prevăzute în prezentul articol, Autoritatea de reglementare în domeniul comunicațiilor audiovizuale și digitale poate, în condițiile prevăzute la articolul 42-7 din Legea nr. 86-1067 din 30 septembrie 1986 privind libertatea de comunicare, să impună o sancțiune pecuniară.

Cu toate acestea, nu se poate aplica nicio sancțiune în cazul în care, din motive de forță majoră sau de imposibilitate de fapt care nu îi sunt imputabile, persoana în cauză nu se poate conforma obligației care îi este impusă sau atunci când procedura prevăzută la alineatul (III) a fost inițiată, atât timp cât nu a făcut obiectul unei decizii definitive.

Cuantumul sancțiunii ia în considerare natura, gravitatea și durata încălcării, precum și, dacă este cazul, avantajele derivate din respectiva încălcare și încălcările comise anterior. Pentru nerespectarea obligațiilor prevăzute la alineatul (I), cuantumul sancțiunii nu poate depăși suma de 250 000 EUR sau o sumă echivalentă cu 4 % din cifra de afaceri la nivel mondial fără taxe, reținându-se valoarea cea mai mare. Această sumă maximă se majorează la 500 000 EUR sau la 6 % din cifra de afaceri la nivel mondial, excluzând impozitele, în cazul în care încălcarea se repetă

în termen de cinci ani de la data la care prima decizie de sancționare a devenit definitivă.

Pentru nerespectarea obligațiilor prevăzute la alineatul (II), cuantumul sancțiunii nu poate depăși suma de 75 000 EUR sau o sumă echivalentă cu 1 % din cifra de afaceri la nivel mondial fără taxe, reținându-se valoarea cea mai mare. Această valoare maximă se majorează la 150 000 EUR sau 2 % din cifra de afaceri la nivel mondial, fără taxe, în cazul în care încălcarea se repetă în termen de cinci ani de la data la care prima decizie de sancționare a devenit definitivă.

În cazul în care se aplică o amendă administrativă în temeiul prezentului articol aceleiași persoane și se aplică o amendă penală pe baza aceluiași fapte, cuantumul total al amenzilor aplicate nu trebuie să depășească valoarea legală maximă a sancțiunilor aplicate.

Sancțiunile financiare sunt percepute în același mod ca și datoriile statului, altele decât impozitele și taxele.

(V) Agenții Autorității de reglementare în domeniul comunicațiilor audiovizuale și digitale pot, dacă au fost autorizați în mod special în acest scop de către autoritate și au depus jurământul în condițiile stabilite printr-un decret al Consiliului de Stat, să raporteze că un serviciu de comunicare publică online permite accesul minorilor la conținut pornografic.

(VI) Condițiile de aplicare a prezentului articol sunt specificate printr-un decret al Consiliului de Stat.”

Sancționarea nerespectării în termen de 24 de ore a unei solicitări a autorității administrative de eliminare a conținutului pornografic infantil

Articolul 3

După articolul 6-1-5 din Legea nr. 2004-575 din 21 iunie 2004 privind încrederea în economia digitală, articolele 6-2, 6-2-1 și 6-2-2 sunt redactate după cum urmează:

„ *Articolul 6-2.* - (I) În cazul în care un furnizor de servicii de găzduire nu a făcut niciodată obiectul unei cereri, în temeiul articolului 6-1, de retragere a unei imagini sau reprezentări de minori cu caracter pornografic care intră în domeniul de aplicare al articolului 227-23 din Codul penal, autoritatea administrativă menționată la articolul 6-1 îi furnizează persoanei respective informații cu privire la procedurile și termenele aplicabile, cu cel puțin 12 ore înainte de emiterea cererii de retragere.

(II) În cazul în care persoana menționată la alineatul (I) de la prezentul articol nu poate da curs unei cereri de retragere din motive de forță

majoră sau de imposibilitate de facto care nu îi sunt imputabile, aceasta informează fără întârziere autoritatea administrativă care a emis cererea de retragere.

Termenul menționat la articolul 6-1 al doilea paragraf începe să curgă de îndată ce motivele menționate la primul paragraf din prezentul alineat încetează să existe.

În cazul în care persoana menționată la alineatul (I) de la prezentul articol nu poate da curs unei cereri de retragere, pe motiv că aceasta din urmă conține erori vădite sau nu conține informații suficiente pentru a permite executarea acesteia, aceasta informează fără întârzieri nejustificate autoritatea administrativă care a emis cererea de retragere cu privire la aceste motive.

Perioada specificată la articolul 6-1 al doilea paragraf începe să curgă de îndată ce furnizorul de servicii de găzduire primește clarificările necesare.

(III) Atunci când un furnizor de servicii de găzduire elimină o imagine sau o reprezentare a minorilor de natură pornografică care intră în domeniul de aplicare al articolului 227-23 din Codul penal, acesta informează furnizorul de conținut în acest sens cât mai curând posibil, precizând motivele care au condus la eliminarea imaginii sau a reprezentării și drepturile de care dispune pentru a contesta cererea de retragere în fața jurisdicției administrative competente. De asemenea, aceasta îi trimite o copie a cererii de retragere.

Articolul 6-2-1. - (I) Neeliminarea de către furnizorii de servicii de găzduire a imaginilor sau reprezentărilor minorilor de natură pornografică care intră sub incidența articolului 227-23 din Codul penal în termen de 24 de ore de la primirea cererii de îndepărtare prevăzute la articolul 6-1 se pedepsește cu închisoare de un an și cu amendă de 250 000 EUR.

În cazul în care încălcarea definită la primul paragraf este săvârșită în mod obișnuit de o persoană juridică, cuantumul amenzii poate fi majorat la 4 % din cifra sa de afaceri la nivel mondial, excluzând impozitele din exercițiul financiar precedent.

(II) Persoanele juridice declarate răspunzătoare penal, în condițiile prevăzute la articolul 121-2 din Codul penal, pentru infracțiunile definite la alineatul (I), sunt supuse, pe lângă amendă, conform procedurilor prevăzute la articolele 131-38 din același cod, sancțiunilor prevăzute la articolul 131-39 alineatele (2) și (9) din prezentul cod. Interdicția prevăzută la același articol 131-39 alineatul (2) se aplică pentru o perioadă de maximum cinci ani și se referă la activitatea profesională în cursul sau cu ocazia săvârșirii infracțiunii.

Articolul 6-2-2. - (I) Fără a aduce atingere articolelor L. 521-1 și L. 521-2 din Codul justiției administrative, furnizorii de servicii de găzduire și furnizorii de conținut vizați de o cerere în temeiul articolului 6-1 pentru

eliminarea unei imagini sau a unei reprezentări a minorilor cu caracter pornografic care intră în domeniul de aplicare al articolului 227-23 din Codul penal și personalitatea calificată prevăzută la articolul 6-1 din prezenta lege pot solicita președintelui instanței administrative sau judecătorului delegat de acesta anularea acestei cereri, în termen de 48 de ore de la primire sau, în cazul furnizorului de conținut, de la momentul în care este informat de furnizorul de servicii de găzduire cu privire la eliminarea conținutului.

(II) Se ia o decizie cu privire la legalitatea injuncțiunii de îndepărtare în termen de 72 de ore de la sesizare. Audierea este publică. Aceasta are loc fără concluzii din partea raportorului public.

(III) Hotărârile privind legalitatea deciziei în temeiul alineatului (I) de la prezentul articol pot face obiectul unei căi de atac în termen de 10 zile de la notificarea lor. În acest caz, jurisdicția de apel se pronunță în termen de o lună de la sesizarea sa.

(IV) Normele detaliate de aplicare a prezentului articol se stabilesc printr-un decret al Consiliului de Stat.”

TITLUL II **PROTEJAREA CETĂȚENILOR ÎN MEDIUL DIGITAL**

Articolul 4

(I) Legea nr. 86-1067 din 30 septembrie 1986 privind libertatea de comunicare se modifică după cum urmează:

1. După articolul 42 primul paragraf se introduce un nou paragraf, după cum urmează:

„Editorii și distribuitorii de servicii de comunicații audiovizuale, operatorii de rețele de comunicații prin satelit și furnizorii de servicii tehnice pe care aceștia îi utilizează pot primi o notificare oficială în vederea respectării obligațiilor impuse de dispozițiile adoptate în temeiul articolului 215 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene referitor la interzicerea difuzării conținutului serviciilor de comunicații audiovizuale.”;

2. La articolul 42-10 primul paragraf prima teză, după cuvintele: „din prezenta lege” se introduc următoarele cuvinte: „sau din regulamentul european adoptat în temeiul articolului 215 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene referitor la interzicerea difuzării conținutului serviciilor de comunicații audiovizuale”.

(II) Articolul 11 din Legea nr. 2004-575 din 21 iunie 2004 privind încrederea în economia digitală se înlocuiește cu următoarele dispoziții:

„ *Articolul 11.* - (I) Autoritatea de reglementare în domeniul comunicațiilor audiovizuale și digitale poate notifica oricărei persoane menționate la articolul 1-1 din prezenta lege eliminarea conținutului sau oprirea difuzării conținutului care contravine dispozițiilor adoptate în temeiul articolului 215 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene referitor la interzicerea diseminării conținutului provenit de la persoanele care fac obiectul sancțiunilor. Persoana care primește notificarea de punere în întârziere dispune de un termen de 72 de ore pentru a-și prezenta observațiile.

(II) La expirarea acestei perioade și în caz de neexecutare, autoritatea poate notifica furnizorilor de servicii de acces la internet lista adreselor de e-mail ale serviciilor publice de comunicații online care găzduiesc sau difuzează conținuturi de la persoanele care au făcut obiectul notificării, astfel încât acestea să poată împiedica fără întârziere accesul la aceste adrese. Cu toate acestea, în absența elementelor de identificare a persoanelor menționate la articolul 1-1 alineatul (I) din prezenta lege, autoritatea poate face o astfel de notificare fără a solicita în prealabil eliminarea sau încetarea difuzării conținutului în condițiile prevăzute la același alineat (I).

Autoritatea poate, de asemenea, să notifice motoarele de căutare sau anuarele de adrese electronice al căror conținut contravine dispozițiilor menționate la alineatul (I) de la prezentul articol, care trebuie să ia toate măsurile adecvate pentru a pune capăt trimiterii acestora.

(III) Autoritatea poate acționa din proprie inițiativă sau la cererea procurorului sau a oricărei persoane fizice sau juridice.

(IV) În cazul nerespectării obligației de eliminare a conținutului sau de încetare a difuzării conținutului menționat la alineatul (I), autoritatea poate aplica o sancțiune pecuniară persoanei responsabile de încălcare, în condițiile prevăzute la articolul 42-7 din Legea nr. 86-1067 din 30 septembrie 1986 privind libertatea de comunicare, al cărei quantum, stabilit pe baza gravității încălcării, nu poate depăși 4 % din cifra de afaceri, excluzând impozitele, realizată în cursul ultimului exercițiu financiar calculat pe o perioadă de 12 luni sau, în absența cifrei de afaceri, 250 000 EUR. Această sumă maximă se majorează la 6 % în cazul în care încălcarea se repetă în termen de cinci ani de la data la care prima decizie de sancționare a devenit definitivă sau, în absența cifrei de afaceri, la 500 000 EUR. Nerespectarea obligației de a împiedica accesul la adresele notificate sau de a lua orice măsură utilă menită să pună capăt trimiterii la serviciul de comunicații publice online în temeiul celui de al doilea paragraf de la alineatul (II) poate fi sancționată în aceleași condiții. În acest din urmă caz, amenda nu poate depăși 1 % din cifra de afaceri, fără impozite, realizată în ultimul exercițiu financiar calculat pe o perioadă de 12 luni sau, în absența cifrei de afaceri, 75 000 EUR. Această sumă maximă se majorează la 2 % în cazul în care încălcarea se repetă în

termen de cinci ani de la data la care prima decizie de sancționare a devenit definitivă sau, în absența cifrei de afaceri, la 150 000 EUR.

În cazul în care aceleași persoane i se aplică o amendă administrativă în temeiul prezentului articol și o amendă penală în temeiul articolului 459 din Codul vamal pe baza acelorași fapte, cuantumul total al amenzilor aplicate nu trebuie să depășească valoarea legală maximă a sancțiunilor aplicate.”

Articolul 5

(I) Articolul 131-35-1 din Codul penal se reinstituie:

„ *Articolul 131-35-1.* - (I) Pentru infracțiunile menționate la alineatul (II) de la prezentul articol, instanța poate dispune, ca sancțiune suplimentară, suspendarea, pentru o perioadă care nu depășește șase luni, a contului de acces la serviciul de platformă online, astfel cum este definit la articolul 6 alineatul (I) punctul 4 din Legea nr. 2004-575 din 21 iunie 2004 pentru încredere în economia digitală, care a fost utilizat pentru săvârșirea infracțiunii. În cazul în care persoana a săvârșit încălcări repetate, această perioadă poate fi prelungită la un an.

Condamnarea menționată la primul paragraf este notificată furnizorului de servicii de platformă online în cauză. De la data acestei notificări și în timpul executării pedepsei, aceasta din urmă blochează contul care a fost suspendat și pune în aplicare măsuri de blocare a oricăror alte conturi deținute de persoana condamnată pentru a avea acces la serviciul său și pentru a împiedica crearea de noi conturi de către persoana condamnată. Neblocarea de către furnizor a contului suspendat se pedepsește cu amendă de 75 000 EUR.

Pentru executarea pedepsei suplimentare prevăzute la primul paragraf și prin derogare de la articolul 702-1 al treilea paragraf din Codul de procedură penală, prima cerere de prelungire a acestei pedepse poate fi introdusă de persoana condamnată în fața instanței competente după o perioadă de trei luni de la pronunțarea hotărârii inițiale de condamnare.

(II) Infracțiunile pentru care se aplică această pedeapsă suplimentară sunt următoarele:

1. infracțiunile prevăzute la articolele 222-33, 222-33-2-1, 222-33-2-2, 222-33-2-3 și 2 din articolul 222-33-3 din prezentul cod;
2. infracțiunile prevăzute la articolele 225-4-13, 225-5, 225-6 din prezentul cod;
3. infracțiunile prevăzute la articolele 227-23 și 227-24 din prezentul cod;
4. infracțiunea prevăzută la articolul 421-2-5 din prezentul cod;

5. infracțiunile prevăzute la articolul 24 al cincilea, al șaptelea și al optulea paragraf și la articolul 24a din Legea din 29 iulie 1881 privind libertatea presei.”

Articolul 6

Articolul 12 din Legea nr. 2004-575 din 21 iunie 2004 privind încrederea în economia digitală se înlocuiește cu următoarele dispoziții:

„ *Articolul 12.* (I) În cazul în care unul dintre agenții săi special desemnați și autorizați constată că un serviciu de comunicare publică online este destinat în mod vădit să efectueze operațiuni care constituie încălcările prevăzute la articolele 226-4-1, 226-18 și 323-1 din Codul penal și la articolul L. 163-4 din Codul monetar și financiar, autoritatea administrativă informează persoana a cărei activitate constă în publicarea serviciului de comunicare publică online în cauză, cu condiția să fi pus la dispoziție informațiile prevăzute la articolul 1-1 din prezenta lege, cu privire la această constatare, în ceea ce privește măsura de protecție prevăzută la al treilea paragraf de mai jos luate împotriva sa, și o invită să își prezinte observațiile în termen de cinci zile.

În același timp, autoritatea administrativă notifică adresa persoanei respective furnizorilor de browsere de internet în sensul articolului 2 alineatul (11) din Regulamentul (UE) 2022/1925 al Parlamentului European și al Consiliului privind piețe contestabile și echitabile în sectorul digital, în scopul punerii în aplicare a măsurilor de protecție.

Persoana care primește o notificare ia fără întârziere, ca măsură de precauție, orice măsură utilă care constă în afișarea unui mesaj de avertizare a utilizatorului cu privire la riscul de vătămare suferit în cazul accesării acestei adrese.

Această măsură de protecție este pusă în aplicare pentru o perioadă de șapte zile.

În cazul în care autoritatea administrativă, după caz, după ce a luat cunoștință de observațiile persoanei a cărei activitate este de a publica serviciul de comunicare publică online în cauză, consideră că constatarea menționată la primul paragraf nu mai este valabilă, aceasta solicită fără întârziere persoanelor cărora li se adresează notificarea să pună capăt imediat măsurilor de protecție.

(II) În cazul în care persoana a cărei activitate este de a publica serviciul de comunicare publică online în cauză nu a pus la dispoziție informațiile prevăzute la articolul 1-1 din prezenta lege, atunci când nu permite contactarea persoanei sau când, la expirarea termenului prevăzut la alineatul (1) primul paragraf, după caz, după ce persoana respectivă și-a prezentat observațiile, se pare că declarația menționată la alineatul (1) primul paragraf este încă valabilă, autoritatea administrativă poate solicita, printr-o decizie motivată, furnizorilor direcți de browsere de

internet în sensul articolului 2 alineatul (11) din Regulamentul (UE) 2022/1925 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 septembrie 2022 privind piețe contestabile și echitabile în sectorul digital, furnizorilor de servicii de acces la internet sau furnizorilor de sisteme de rezoluție a numelor de domenii să ia toate măsurile adecvate pentru a împiedica accesul la adresa acestui serviciu și să afișeze un mesaj care să avertizeze utilizatorii cu privire la riscul de prejudiciu suferit în cazul în care încearcă să îl acceseze pentru o perioadă maximă de trei luni.

„La sfârșitul perioadei prevăzute la primul paragraf, măsura destinată să împiedice accesul la adresa serviciului poate fi prelungită cu cel mult șase luni cu aprobarea persoanei calificate menționate la alineatul (III). O perioadă suplimentară de șase luni poate fi prescrisă în cadrul aceleiași proceduri.

În sensul primului paragraf, un furnizor de sistem de rezoluție a numelor de domenii înseamnă orice persoană care furnizează un serviciu care permite traducerea unui nume de domeniu într-un număr unic de identificare a unui dispozitiv conectat la internet.

„Această decizie este notificată, sub rezerva rezervei menționate la alineatul (I) primul paragraf, persoanei a cărei activitate constă în publicarea serviciului de comunicare online către publicul în cauză.

Autoritatea administrativă poate solicita în orice moment persoanelor menționate la alineatul (II) primul paragraf să pună capăt măsurilor menționate la același paragraf atunci când se dovedește că constatarea pe care s-au întemeiat nu mai este valabilă.

(III) Autoritatea administrativă transmite fără întârziere cererile menționate la alineatele (I) și (II), precum și adresele de e-mail ale serviciilor de comunicații online în cauză, unei persoane calificate desemnate în cadrul acesteia de către Autoritatea franceză pentru protecția datelor pe durata mandatului său în cadrul comitetului. Persoana calificată se asigură că măsurile sunt justificate și că sunt îndeplinite condițiile pentru stabilirea, actualizarea, comunicarea și utilizarea listei de adrese de e-mail în cauză. Acesta poate sesiza Colegiul Autorității franceze pentru protecția datelor atunci când problema o justifică. Aceasta poate, în orice moment, să ceară autorității administrative să pună capăt măsurilor pe care le-a luat în temeiul alineatelor (I) și (II).

TITLUL III
**CONSOLIDAREA ÎNCREDERII ȘI A CONCURENȚEI ÎN ECONOMIA
DATELOR**
CAPITOLUL I
**PRACTICI COMERCIALE NELOIALE ÎNTRE ÎNTREPRINDERILE DE PE PIAȚA DE CLOUD
COMPUTING**

Articolul 7

După articolul L. 442-11 din Codul comercial, se introduce articolul L. 442-12, după cum urmează:

„ *Articolul L. 442-12;* - (I) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiții:

1. «serviciu de cloud computing» înseamnă un serviciu digital care permite accesul la un set flexibil și variabil de resurse informatice care pot fi partajate;

2. «credit de cloud computing» înseamnă o cantitate de credite oferite de un furnizor de servicii de cloud computing utilizatorilor săi și utilizabile pentru diferitele sale servicii.

(II) Un furnizor de servicii de cloud computing poate acorda un credit de cloud computing unei persoane angajate în activități de producție, distribuție sau servicii numai pentru o perioadă limitată de timp. Perioada maximă de valabilitate a acestui credit și condițiile posibilei reînnoiri a acestuia la expirarea acestei perioade sunt specificate printr-un decret al Consiliului de Stat.

(III) Oricărui furnizor de servicii de cloud computing i se interzice să perceapă, în contextul contractelor încheiate de acesta cu o persoană angajată în activități de producție, distribuție sau servicii, taxe pentru transferul de date către infrastructura persoanei respective sau către cele puse la dispoziție, direct sau indirect, de către un alt furnizor, cu excepția costurilor de migrare legate de schimbarea furnizorului.

(IV) Orice încheiere a unui contract cu încălcarea dispozițiilor alineatelor (II) și (III) se sancționează cu amendă administrativă, al cărei quantum nu poate depăși 200 000 EUR pentru o persoană fizică și 1 milion de euro pentru o persoană juridică. Amenda maximă aplicată se majorează la 400 000 EUR pentru o persoană fizică și la 2 milioane de euro pentru o persoană juridică, în cazul în care încălcarea se repetă în termen de doi ani de la data la care prima decizie de sancționare a devenit definitivă.”

CAPITOLUL II INTEROPERABILITATEA SERVICIILOR DE CLOUD COMPUTING

Articolul 8

(I) În sensul prezentului capitol, se aplică următoarele definiții:

1. „serviciu de cloud computing” înseamnă serviciul definit la articolul L. 442-12 alineatul (I) punctul 1 din Codul comercial;

2. „active digitale” înseamnă toate elementele în format digital la care utilizatorul unui serviciu de cloud computing are drept de utilizare, inclusiv activele care nu sunt incluse în domeniul de aplicare al relației lor contractuale cu serviciul de cloud computing. Aceste active includ, în special, date, aplicații, mașini virtuale și alte tehnologii de virtualizare, cum ar fi containerele;

3. „echivalență funcțională” înseamnă un nivel minim de funcționalitate asigurat în mediul unui nou serviciu de cloud computing după migrare, astfel încât să se asigure că utilizatorii utilizează elementele esențiale ale serviciului la aceleași niveluri de performanță, securitate, reziliență operațională și calitate ca și serviciul inițial la momentul rezilierii contractului.

(II) Furnizorii de servicii de cloud computing asigură conformitatea serviciilor lor cu cerințele esențiale:

1. interoperabilitatea, în condiții de siguranță, cu serviciile utilizatorului sau cu cele furnizate de alți furnizori de cloud computing pentru același tip de funcționalitate;

2. portabilitatea activelor digitale, în condiții de securitate, la serviciile utilizatorului sau la cele furnizate de alți furnizori de servicii de cloud computing care acoperă același tip de funcționalități;

3. furnizarea gratuită către utilizatorii și furnizorii terți de servicii desemnați de acești utilizatori a interfețelor de programare a aplicațiilor necesare pentru punerea în aplicare a interoperabilității și a portabilității menționate la alineatele (1) și (2), precum și a unor informații suficiente de detaliate cu privire la serviciul de cloud computing în cauză pentru a permite utilizatorilor sau serviciilor furnizorilor terți să comunice cu acest serviciu.

Articolul 9

(I) Autoritatea de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice, al distribuției de suporturi poștale și tipărite precizează normele și procedurile de punere în aplicare a cerințelor menționate la articolul 8 alineatul (II), în special prin emiterea unor specificații de interoperabilitate și portabilitate deschise. În acest scop, Comisia poate solicita uneia sau mai multor organizații de standardizare să îi prezinte propuneri.

Autoritatea poate, de asemenea, să precizeze conținutul și modul de punere în aplicare a cerinței menționate la același articol 8 alineatul (3).

(II) Furnizorii de servicii de cloud computing respectă obligațiile menționate la articolul 8 alineatul (II), astfel cum sunt specificate, după caz, prin deciziile autorității menționate la prezentul alineat (I), într-un termen stabilit de această autoritate.

Acestea publică și actualizează periodic o ofertă tehnică de referință pentru interoperabilitate, specificând condițiile pentru respectarea de către serviciile lor a obligațiilor menționate mai sus.

(III) Furnizorii de servicii de cloud computing ale căror servicii corespund unor resurse informatice flexibile și variabile limitate la elemente de infrastructură, cum ar fi serverele, rețelele și resursele virtuale necesare pentru exploatarea infrastructurii, fără a oferi acces la serviciile, software-ul și aplicațiile de operare care sunt stocate, prelucrate sau implementate pe aceste elemente de infrastructură, iau măsurile de care dispun pentru a facilita echivalența funcțională în utilizarea serviciului de destinație, atunci când acoperă același tip de funcționalități.

(IV) Condițiile de aplicare a prezentului articol sunt specificate prin decret.

Articolul 10

(I) Autoritatea de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice, al distribuției de suporturi poștale și tipărite poate, într-un mod proporțional cu cerințele legate de îndeplinirea sarcinilor sale și pe baza unei decizii motivate:

1. să colecteze de la persoanele fizice sau juridice care furnizează servicii de cloud computing informațiile sau documentele necesare pentru a asigura respectarea de către aceste persoane a obligațiilor menționate la articolul 8 alineatul (II) și la articolul 9 alineatele (II) și (III);

2. să realizeze sondaje în rândul aceluiași persoane.

Aceste sondaje se efectuează în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul L. 32-4 punctele II-IV și la articolul L. 32-5 din Codul comunicațiilor poștale și electronice.

Autoritatea se asigură că informațiile colectate în temeiul prezentului articol nu sunt divulgate atunci când sunt protejate de un secret menționat la articolele L. 311-5-L. 311-8 din Codul relațiilor dintre public și administrație.

(II) În caz de dezacord cu privire la condițiile de punere în aplicare a obligațiilor prevăzute la alineatul (I) de la prezentul articol, litigiile pot fi înaintate Autorității de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice, al distribuției de suporturi poștale și tipărite în condițiile prevăzute la articolul L. 36-8 din Codul comunicațiilor poștale și electronice.

Decizia sa motivată precizează condițiile tehnice și financiare pentru punerea în aplicare a obligațiilor menționate mai sus.

(III) Autoritatea de reglementare a distribuției de servicii de cloud computing poate, fie din proprie inițiativă, fie la cererea ministrului afacerilor digitale, a unei organizații profesionale, a unei asociații de utilizatori autorizați sau a oricărei persoane fizice sau juridice în cauză, să sancționeze nerespectarea obligațiilor prevăzute la articolul 8 alineatul (II) și la articolul 9 alineatele (II) și (III) pe care le constată de la un furnizor de servicii de cloud computing.

Această competență de sancționare se exercită în condițiile prevăzute la articolul L. 36-11 din Codul comunicațiilor poștale și electronice. Prin derogare de la dispozițiile alineatului (III) al zecelea, al unsprezecelea și al doisprezecelea paragraf de la prezentul articol, grupul restrâns al autorității menționate la articolul L. 130 din același cod poate impune o sancțiune pecuniară furnizorului de servicii de cloud computing în cauză, al cărei quantum este proporțional cu gravitatea încălcării și cu beneficiile rezultate din aceasta, dar nu poate depăși 3 % din cifra de afaceri, excluzând impozitele pentru ultimul exercițiu financiar pentru care conturile au fost închise. Această rată poate fi majorată la 5 % dacă încălcarea se repetă în termen de cinci ani de la data la care prima decizie de sancționare a devenit definitivă.

TITLUL V

FACILITAREA UNEI ANALIZE MAI EFICIENTE DE CĂTRE STAT A DEZVOLTĂRII PIEȚELOR DIGITALE

Articolul 17

Articolul L. 324-2-1 alineatul (II) din Codul turismului se modifică după cum urmează:

1. Prima teză a primului paragraf are următoarea formulare: „ În localitățile care au pus în aplicare procedura de înregistrare menționată la articolul L. 324-1-1 alineatul (III), municipalitatea poate solicita, până la data de 31 decembrie a anului următor anului în care a fost închiriată o locuință mobilată pentru turiști, transmiterea datelor care să îi permită să monitorizeze respectarea obligațiilor prevăzute la același articol către singura organizație responsabilă cu colectarea electronică a acestor date de la persoanele menționate la alineatul (I) și a doua teză a aceluiași paragraf se elimină;

2. La al treilea paragraf, textul: „se precizează frecvența și modalitățile tehnice de transmitere a informațiilor menționate la alineatul (II) primul paragraf” se înlocuiește cu următorul text: „desemnează organizația unică menționată la alineatul (II) primul paragraf și stabilește natura datelor menționate la același paragraf, perioada de păstrare a acestora, termenul de răspuns, frecvența și modalitățile tehnice de transmitere a acestora” și textul: „persoana menționată la alineatul (I) pentru a răspunde solicitărilor municipalităților” se înlocuiește cu următorul text: „persoanele menționate la alineatul (I) trebuie să își îndeplinească obligația de a transmite datele aceleiași organizații unice”.

Articolul 36

(I) Articolul 2 intră în vigoare la 1 ianuarie 2024. Cu toate acestea, procedurile deja inițiate la 31 decembrie 2023 rămân reglementate de dispozițiile articolului 23 din Legea nr. 2020-936 din 30 iulie 2020, în versiunea sa în vigoare la această dată.

(II) Articolul L. 442-12 alineatul (III) din Codul comercial, astfel cum rezultă din articolul 7 din prezenta lege, se aplică până la 15 februarie 2027.

(III) Articolele 8, 9 și 10 se aplică până la 15 februarie 2026.

(IV) Articolele 11 și 31 intră în vigoare la 24 septembrie 2023.

(V) Articolul 22 alineatul (III) litera (C), în măsura în care se referă la sancțiunea aplicată pentru nerespectarea obligației prevăzute la articolul 18 din Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale, articolele 23, 24, 25, cu excepția alineatelor (I), (II) și (III), a articolului 26, a articolului 28, a alineatului (II) și a articolelor 29, 30, 31, 32, 34, 35 și 36 intră în vigoare la 17 februarie 2024.

(VI) Articolul 22 alineatul (II) litera (C), în măsura în care se referă la regimul de răspundere a gazdelor prevăzut la articolul 6 alineatul (IIa) din Legea nr. 2004-575 din 21 iunie 2004, se aplică până la 16 februarie 2024.

(VII) Articolul 17 intră în vigoare la o dată stabilită prin decret și nu mai târziu de 12 luni de la publicarea prezentei legi.